

Nr 746

Av herr **Andersson** i Linköping m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 70, med förslag till lag om församlingsstyrelse m. m.

(Lika lydande med motion nr 622 i Första kammaren)

Ur den svenska lagstiftningen har man under senare tid rensat ut bestämmelser av privilegienatur eftersom dylika författningar anses stå i strid med allmänna demokratiska regler.

I det föreliggande förslaget till ny församlingsstyrelselag, proposition nr 70, tages ett nytt steg i denna riktning. Departementschefen föreslår sålunda att kyrkoherden icke längre skall vara självskriven ordförande i kyrkorådet. Detta förslag hälsas med tillfredsställelse. Men är det motiverat att stanna vid denna ändring? Kvar skulle ändock, om propositionen antogs i oförändrat skick, stå kyrkoherdens självskrivna ledamot. Bestämmelsen skulle också illa rimma med kommunallagens regel för den ledande kommunaltjänstemannen, som enligt kommunallagen § 32 icke är valbar till ledamot i kommunens styrelse. Skolstyrelselagens bestämmelse om att kommunens skolchef icke är valbar till ledamot av skolstyrelsen är ett annat uttryck för en modern och enligt vår uppfattning riktig tankegång hos lagstiftarna. Samma betraktelsesätt bör präglade lagstiftningen på det kyrkliga området.

I propositionen redovisas vissa synpunkter som anses tala för kyrkoherdes fortsatta privilegieställning i den kyrkokommunala författningen. Motiveringarna synes dock inte övertygande. Förvisso är det naturligt och önskvärt att kyrkoherden behåller sin ledande ställning. Inga bevis har anförts för att detta förutsätter hans självskrivna ledamot. Härvidlag kan man göra jämförelser med den kommunala skolchefen. Ingen kan väl påstå att en kunnig skolchef saknar möjlighet till inflytande därför att hans ställning vid skolstyrelsens sammanträden är »begränsad» till att vara föredragande, delta i överläggningarna, framställa förslag och få sin mening antecknad i protokollen. Skolchefens fria ställning hindrar honom inte från att spela en ofta mycket betydelsefull roll såväl när det gäller skolans organisatoriska och administrativa förhållanden som i fråga om skolans inre liv och arbete.

Det synes oss motionärer naturligt, att kyrkoherdens ledande ställning skall grundas på hans kunskaper och insikter. Det är sålunda hans kvali-

fikationer och hans insatser i kyrkans inre arbete som skall säkra hans inflytande. Att sätta sin förtröstan till lagbestämmelser som är svåra att förena med demokratiska regler torde vara en bräcklig grund. Talet om en folkkyrka rimmar också illa med kraven på privilegieställning för vissa tjänstemän.

En tidsenlig demokratisk församlingsstyrelselag bör icke innehålla bestämmelser om att någon skall vara självskriven till visst förtroendeuppdrag. Däremot bör kommunallagens bestämmelser i § 32 tillämpas även på detta område.

Med hänvisning till ovanstående hemställes,

att riksdagen för sin del beslutar

att kyrkoherde jämställs med den tjänsteman inom kommunen som genom sin ledande ställning inte är valbar till kommunens styrelse,

att, därest yrkandet i föregående attsats avvisas, kyrkoherdes självskrivethet som ledamot i kyrkoråd utgår,

att konstitutionsutskottet utarbetar erforderliga ändringar i lagförslaget i enlighet med denna motions innehåll.

Stockholm i april 1961

Erik Adamsson

Joh. Blidfors

Birger Nilsson

Einar Henningsson

Göran Petterson

Gunnar Gustafsson

Ingemar Andersson

i Linköping

Stig Alemyr

Eric Karlsson

Evert Svensson

i Kungälv